

پالایشگاه های شرکت ملی نفت ایران در خارج از کشور قبل از سال ۱۳۵۷ برابر با ۱۹۷۹

پالایشگاه مدرس هندوستان:

این پالایشگاه در ۱۱ اردیبهشت ۱۳۴۸ با ظرفیتی معادل ۵۰ هزار بشکه نفت خام در روز و یا ۲/۵۰۰/۰۰۰ تن در سال شروع بکار کرد.
نفت خام مورد احتیاج آن از میدان نفتی داریوش در خلیج فارس تامین میشد، معادل ۷۴٪ آن از پالایشگاه متعلق به دولت هندوستان و بخش خصوصی هندی؛ ۱۳٪ به شرکت نفت بین المللی آمریکا (اموکو) و ۱۳٪ بقیه به ایران تعلق داشت.
در سال ۱۳۵۲ ظرفیت این پالایشگاه به ۶۰/۰۰۰ بشکه در روز افزایش یافت.
در سال ۱۳۵۰ شرکت ملی نفت ایران ۲۴/۵ درصد از سهام کارخانجات کود شیمیایی مدرس را که در کنار پالایشگاه مدرس ساخته شده بود، تحت کنترل گرفت. این کارخانه اولین کارخانه کود شیمیایی در جنوب هندوستان بود که ازت، فسفر و پتاس مورد لزوم کشاورزی این را تامین میکرد و بعلاوه بزرگترین تولید کننده آمونیاک به میزان روزانه بیش از ۷۵۰ تن بود.

پالایشگاه سالسبرگ آفریقای جنوبی:

سهام ایران در پالایشگاه سالسبرگ در آفریقای جنوبی ۱۷/۵ درصد - شرکت فرانسوی توتال ۳۰ درصد و بقیه متعلق به کشور آفریقای جنوبی بود. این پالایشگاه در ۲۹ بهمن ماه ۱۳۵۰ تکمیل شد. شرکت ملی نفت ایران تامین احتیاجات نفت خام این پالایشگاه را برای مدت ۱۵ سال به عهده گرفته بود و نفت مورد نیاز آن از میدان نفتی ساسان در خلیج فارس تامین میشد.

پالایشگاه سنگال - ایراسنکو:

طبق قراردادی که در اردیبهشت ماه سال ۱۳۵۴ امضاء گردید شرکت مشترکی بین ایران و سنگال بنام ایراسنکو تاسیس شد. این شرکت مشترک پالایشگاهی با ظرفیت ۵۰/۰۰۰ بشکه نفت خام در روز و یا ۲/۵۰۰/۰۰۰ تن در سال را در سنگال احداث نمود.

پالایشگاه سنول - کره جنوبی:

در ۲۱ مهر ماه ۱۳۵۴ نیز قراردادی بین شرکت ملی نفت ایران و جمهوری کره جنوبی در تهران به امضا رسید که طبق آن یک پالایشگاه با ظرفیت ۶۰/۰۰۰ بشکه نفت در روز با سرمایه ۱۷۰/۰۰۰/۰۰۰ دلار در جنوب شهر سنول ساخته شد. این پالایشگاه در سال ۱۳۵۶ آماده بهره برداری گردید.

نفت مورد نیاز این پالایشگاه از نفت خام فلات قاره ایران، میدان اردشیر در خلیج فارس روزانه معادل ۶۰/۰۰۰ بشکه برای مدت ۱۵ سال میبایست تامین میشد. در ضمن طبق این قرار داد، نفتکشهای ایران در حمل این نفت حق تقدم میداشتند.